

بشریت در حال سقوط

«آیه‌ای میان امپراطوری دلیابرت روم و افکار
ناوزون کلیسا و آنچه که امروز در دنیا غرب
میگذرد»

هنگامیکه دوران تمدن کشور روم
فرانسیس (از آنجا که تمدن روم اساس
واقعی برای تمدن اروپای کنونی است) از
اینجیت از آن شروع میکنیم (و شما یان
متعدد سازه‌شوم خود را بر سر می‌پاشند
و آدمی ، خوشن و شادان را پرستش
میکرد . او بطور کلی به خدا یان این حق
را نمیداد که در زندگی ما پیش دخالت
کنند ولی این حق را میداد که به دست کلنها
دزدندگی مردم دخل و تصرف نمایند .
و اعتقاد با آنها را مانند دیگر از عبادات و
وسومی سر حفظ میکرد . و در چنین
نیز که برای آنها بر گذار میکرد ؛ از انواع
لذتها و شادمانیها با آزادی کامل بسبک
بر رندی دو بهیبا میرمندی شد .
و قتیکه نرسانیت (همانطور که کلیسا
میخواست) بر دستگاز حکومت دوم ستولی
گردید ، و مهر گناه ، بر آدمی زده شد
و نسل بشر خطاکار شناخته شد در نتیجه
سر حشمت بریز افکند و دوران صورت
پرستی د شروع کرد . با آنکه در اصل
نظر سببیت دوباره انسان طوری بود

که او را شامل عنايات خدا میدانست
ولی خطای حضرت آدم (همانطور که
کلیسا می‌پنداشت) بر مرتدا در گناه و
دوری از رحمت حق فروریخت و تیار نشود
بجای خنده یعنی مسیح پیمان کرد تا با
خدای خویش ، گناه این خطا را بدهد
اما اینکار توانست آدم را سر افراز
سازد ، و برای آنکه بدنامت دهند بطریق
شود و مورد بخشش کامل قرار گیرد ، و
یا نجات بخشد . متعذر گردید ، بر اولاد
گردید که در طول زندگی در اینجهت بکنند
و تحمل دلخواهاری و رنج نمایند ؛
از این جهت خواسته های نظری و
غریز جمعی را بدو رشت و سببیت گوناگون
و خطا نداشتند ، و بطوریکه بعد از توحیح
خواهیم داد همین امر باعث پهایش ،
و زهدانیت و عکس العملها از حیثانیت
دروا با گردید .
هنگامیکه عکس العمل پدید آمد و
انها علیه کلیسا و پندارهایش و بطور کلی
مقایمیدش ؛ قیام کرد . نظریه تلاشی
برای بشریت پدید آمد و تمام توجه

منسک به عقل گردید .
در نیم قرن هجدهم که آنرا عصر
روشنایی میگویند . عمل بنظر لیه میبودی
شناخته شد ، که جهان خارج آفریده آن است
و میتواند بر تمام نواحی زندگی تسلط یابد
و در تمام آن موارد برای خود عمل نماید
و انسان از اینجهت در گناهانش آزادی
کامل دارد و کسی جز خودش حق ندارد
آن را محدود نماید ، از این راه عصر
دخالت‌دین در زندگی افراد بشر پایان یافت
عصر روشنی با پایان قرن هجدهم
پایان پذیرفت و قرن نوزدهم فرامیبرد و
شرطه مهلك خود را بر بشر انسانیت و
فلسفه عقلی او وارد ساخت ؛ زیرا فلسفه
داختگی ، این قرن اعلام میکرد که
و ساده و همان خدایت ؛ اوست که عقل
را پدید می آورد و در ادراکات انسان
اثر میگذارد ؛
از این راهم تفرقه انسان کوچک ،
خبر شد ، نسبتها تفاوت خدای خود
و خدای اشیاء دیگر باشد بلکه خلاق
و علمیت «وینما نهاده» بشمار آمد .
سی و دالین ، با تئوری تکامل
دو چیز حیوانات و آنچه انسان از نسل
میسون است از همان تازدهای برای بشریت
آورد و کتاب « بنیاد انواع » را در سال
(۱۸۵۹) و کتاب « اصل انسان » را در
سال (۱۸۷۱) منتشر ساخت .
از این راه آدمی تمام شخصیتی را
که طرز تفکر مذهبی از قبول کرامت و
گل سر سبد عالم بودن با خواص میکند
از دست داد همانطور که فایده نمتهایش
از قبیل : شیت بودن و استقلال و تسلط
داشتن که فلسفه « تخصص روشنائی ،

یا عنايت ميکرد ، گردیده آدمی در این
عصر ، بشکل حیوانی در آمدناتند و دیگر
حیوانات و اگر برای او سبب‌رمای در
این عصر هست بر گشت آن به حیوانات
دیگر در دوران گذشته است همانطور که
« ژولیان هکسلی » میگوید :
« بعد از آنکه مکتبها ، مکتب‌دانشناسی
و فری پد ، و مکتب سیسی د کازل
مارکس » پدید آمد و بشر به مهلك خود
را بر بیکر انسانیت وارد ساخت .
فریود تمام انگیزه میلیاتی آدمی را
به فریود جنسی بر میگردداند و او را
محکوم فریود جنسی میداند ، و کازل
مارکس ، تمام حیوانات تاریخ را به
ساخته بلا اراده اقتصاد و مسائل تولید
میداند ؛
این طرز تفکر که آدمی نسبت بخود
و جهان خارج از خود داشته و همه روزه
رشتانازای وجود میگرد فته طبیعاً در نظامها
وقوا این زندگی و رفتار فردی و اجتماعیش
اثرات سوئی داشته است زیرا ؛ بیچونوجه
« ممکن نیست میان طرز تفکر آدمی و
رفتار خارجیش جدائی افکند .
و همچنین اثرات سوء این طرز تفکر
غلط ، در رفتارش در برابر میلیاتی
فیزی و استعدادها و نیروهایش و اخلاق
پسندیده اجتماعیش آشکار گردید .
لذا همواره اروپا گرفتار افراط و
تفریط بود ، افراط و تفریط میان فشار و
بی‌روا ، با بحال کردن تمام غرائز و
میلها و نیروهای طبیعی که در آدمی فرار
داده شده و آزادی بی حساب و مهریگانه

آرائی اشتغال داشتند و وجود جسمهای
تجملی و مبهمهای وسیع برای سرگرمی
و کشتی که در آنها قهرمانان با یکدیگر
وبا بازیندگان شیر میگردند تا هر قویب
فائق آید و باغرقه درخوش نمایند از
اشکال دیگر خوشگندانیها و عیاشیهای
آنان بود.

این کشور گشایانیکه دنیا را گرفتار
سرگرمی و اضطراب نمودهاند تصور
میکردند اگر در دنیا چیزی باشد که
آدمی در مقابلش خنوع کند و تسلیم شود
تنها نیرو و قدرت است زیرا آنها فکر
میکند: همین نیرو و قدرت است که
بآدمی توانائی میدهد نزدیک دیگران
با معرفی جبین خود که همسفران نموده
اند: از چنگشان در آورده و هنگامیکه
آنها در میدان جنگ با نیروی بازو
پیروز شد، در آنوقت میتواند اموال و
املاک دیگران را مصادره کند و زمینهای
افضای بوجود آورد.

در ممالک آن حکومتدوم، رمز این
تسلیمی توانا بودند. ولذا نظام مدنی
روم حکایت از ابدیت و قدرت سلطان آن
میکند، لیکن اینهم روپوش فریبائی
بیش نیست همچنانکه در دوران انحطاط
تمدن یونان دیدیم (۱)

(۱) نقل از کتاب مملکتها و تمدن
باصطفا المصلحین، ص ۱۳۹ - ۱۴۰
ضلع دوم.

طریق اعتدال را نیمه بود و راه درست را
طی نکرد. و ما از بلای که از این ناحیه
بر سر مردم اروپا آمده از دوران حکومت
روم شاهد می آوریم ...

در این امریکائی در کتاب خود
«دین و دانش» حالت روم را پیش از
آنکه وارد نصاب شود این چنین
تصویر میکند: هنگامیکه دولت روم از
احاطه نیروی جنگی و نفوذ سیاسی و
تمدن و فرهنگ، باوح غربت خود رسید، از
حافظه اخلاق و انسانیت و ممانعت به پست
ترین درجه ممکن عقب نشینی کرد و به
منحصرالاجزاء افساد گرفتار آمد. سرگرم
عیاشی و خوشگندانی و شیفته مظاهر دور
گند مادی گردید، زیرا عقیده آنها
زندگی در کایایی از مظاهر رود گذر
مادی ملامت میدهد که آدمی بی هیبت
از نعمتها و لذات آن بطور کامل بهره
مند گردد و حتی روزهای که گاهی می
گرفته باین جهت بوده که بیشتر بتواند
ارخوردن غذا لذت ببرد و راه اعتدال
پیمود نشان نیز بخاطر این بوده که دوران
لذت و کامیابی شان طولانی تر گردد.
میزهای غذایشان رنگین باظرفهای
طلا و نقره مرصع بجواهر بود، خدمتکار
اینکه لباسهای زیبا و جالب پوشیده
داشتند مشغول پذیرائی آنها بودند؛
دوشیرگان، طناب و عنبر، گر روی و زنان
برهنه بوالهوس و هرزه به دلبری و دل